

plader og stelnumre væk, så man ikke kan finde den oprindelige synder.

Det er vores vurdering, at det system, vi har indført i dag, hvor man skal betale for at komme af med sit bilvrug, ikke er tilstrækkelig godt. Og derfor er det vores opfordring, at vi indfører et pantsystem, som betyder, at når man afleverer et bilvrug, får man tilstrækkelig med penge, til at man både kan betale for skrothandlerens arbejde og også selv har penge med hjem.

Vi praler jo med, at vores retursystem på flasker – noget, som ministeren jo lægger megen vægt på – er så effektivt, så næsten alle flasker bliver indsamlet og genanvendt. På samme måde vil et pantsystem for bilvrug efter vores vurdering betyde, at vi slipper for at have bilvrug stående rundt omkring på parkeringspladser og på ensomme veje rundt omkring i industri kvarterer osv.

Så er der et problem, som ikke har været så meget til diskussion i dag, men som vi mener er et problem. Det er spørgsmålet omkring slam; slam fra rensningsanlæg, som tidligere i stor stil blev kørt ud til markerne, hvor landmændene kørte slammet på marken og dermed lod slammet indgå i det biologiske system. Og dér er der jo altså sket det – efter vores mening, desværre – at landmændene med rette er blevet bekymrede, for bliver det dem, der pludselig står i den situation, at deres mark ikke længere er velegnet til afgrøder, men lige pludselig bliver klassificeret som et kemisk affaldsdepot, ja, så er landmændene ruineret.

Vi kan se, at man forventer, at en faldende mængde slam bliver kørt ud på markerne. Det synes vi er et problem. For at køre slammet til forbrænding i forbrændingsanlæggene er ikke nogen særlig god løsning. Så dér skal vi opfordre til, at man fra ministerens og embedsværkets side gør en ekstraordinær indsats for at få løst det problem.

Så er der problemet omkring forbrænding i sig selv. Og dér har der jo været nævnt det, som Århus Kommune har peget på, nemlig at nok så megen kildesortering ikke løser det problem, at ledigheden, som det hedder, specielt af papiraffald ikke er tilstrækkelig god til, at man i genanvendelsesindustrien kan bruge det. Og derfor ved jeg selv som borger i Århus Kommune, at til trods for, at vi flittigt kildesorterer ved de forskellige nærgenbrugsstationer, ja, så bliver alt papiraffaldet alligevel kørt til forbrænding. Og det er jo selvfølgelig den næstbedste løs-

ning. For kan vi ikke genanvende det, kan vi da i det mindste få varme og strøm.

Den diskussion, der har været her, om, at vi skal have affaldsmængderne reduceret, er vi naturligvis enig i. Og på det punkt mener vi, at Danmark i øjeblikket sækker bagud, når det gælder forskning i at udvikle komposterbare emballager. Lande som Canada, Østrig og Japan ligger internationalt i spidsen med udvikling af emballagetyper, som kan komposteres.

Tænker man blot på et enkelt produkt som vores mælkekartoner, tænk, hvilken aflastning det ville være i det øjeblik, mælkekartonerne i stedet for at blive smidt i renovationscontaineren så i stedet for blev smidt i vores kompostcontainere og indgik i det økologiske kredsløb dér. Tænk, hvad vi havde af muligheder for at udvikle komposterbare emballager fra fastfoodindustrien. Med hensyn til alt fra pizzakasser til de forskellige emballager fra burgere osv. kunne man med fordel også sætte en udvikling i gang i Danmark, hvor man fik sat Danmark i spidsen inden for den forskning.

Det ville for alvor kunne reducere mængden af affald, som enten skal forbrændes eller deponeres.

Så en opfordring til ministeren om, at man bringer Danmark ind på banen internationalt omkring udviklingen af komposterbare emballager. Det er noget, som man interesserer sig meget for i andre lande, og det bør vi også gøre i Danmark.

Men vi støtter selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstiller til.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi synes, at »Affald 21« er et ganske udmærket stykke papir, et godt arbejde. Der er masser af gode forslag, som man kan arbejde videre med.

Men kendsgerningen er jo, at vi er kommet bagefter målsætningen i handlingsplanen for 1993-97. Målsætningen er simpelt hen skredet. Og det er jo ingen tilfældighed. Det ligger helt enkelt i, at man havde ønsket om en økonomisk politik, en økonomisk vækst med henblik på at øge beskæftigelsen, og det er altså ikke nemt at have økonomisk vækst og øge beskæftigelsen, uden at vi øger forbruget. Vi er utrolig lystne i forhold til at forbruge i Danmark.

Vi er også kommet bagefter med håndteringen af affaldet. Det er meget karakteristisk i turistområderne. Her er man meget bevidst om det. Når tyskerne kommer herop, kan de slet